

BORIS SVRTAN

HALATAFL

HRVATSKO NARODNO
KAZALIŠTE U ŠIBENIKU
SEZONA 22/23

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU
Kralja Zvonimira 1, 22 000 Šibenik

Ravnatelj HNK u Šibeniku: Jakov Bilić
Umjetnički voditelj Teatr in Grdelin: Ivica Mijačika

Pratite nas na društvenim mrežama:

www.hnksi.hr
www.teatr-in-grdelin.hr

Grad Šibenik

IGRAJU: DARKO MILAS I BORIS SVRTAN

Režija, scenografija i kostimi: Darko Milas i Boris Svrtan
Glasovi: Jakov Bilić, Franka Klarić, Petra Svrtan,
Kim Končar, Ines Bojanić i Rajko Minković

HALATAFL je naziv stare vikinške igre koja je kod nas poznata pod imenom "Vukovi i ovce". Glavno pravilo te društvene igre je da ako vuk propusti pojesti pojesti ovcu, gubi.

To je u ovoj duo drami metafora života dvaju karaktera, direktora i ratnika, koje je sudbina spojila višestrukim nitima. Njihov susret se događa pri kraju jednog manje-više uobičajnog radnog dana u kancelariji. Kroz nekoliko dramskih i komičnih obrata spoznajemo da su i jedan i drugi krenuli u životnu borbu, svako na svoj način iz nekog idealizma, Josip na ratnom polju, a Marko na poslovnom. Tekst ove dramsko-komične igre, ili socijalne tragi-komedije, suočava nas sa stvarnošću današnje Hrvatske, iskreno, neposredno, ponekad okrutno i sjetno. Nezrela i korumpirana demokracija sa još itekako zrelim ratnim traumama, društvo koje u svojoj administrativnoj tromosti i lopovskoj umreženosti ne potiče pozitivne vrijednosti, kao da da nije sposobno ponuditi ništa osim bijega. Rezime dvaju života, jedan neobičan ljudski susret koji se odvija u realnom vremenu i traje 75 minuta, suočava gledatelja s njegovim ostvarenim i propuštenim prilikama i potiče ga da se zapita kako je odigrao svoj život s ponuđenim figurama i jesu li okolnosti te koje formiraju karaktere ili je to konstantna bitka s vlastitim mentalitetom, s prostorom i mjestom rođenja. Može li se kroz naša pojedinačna djelovanja popraviti ne samo slika društva, nego i njegov temelj? Mogu li ljudi koji su se svojim životima izborili za to društvo, tražiti da ono bude bolje? Kako izbjeći vrtanju u krugu razočaranja i postoji li pojedinačni spas ili je potrebno da bude organiziran? Ukoliko se taj pothvat prepusti ljudskim slabostima, takozvanom "snalaženju" i pohlepi, koliko daleko možemo dogurati?

To su pitanja koja u ovoj toploj ljudskoj priči stoje pred nama.

Radnja ove kazališne igrice neočekivano nas udara emotivnim, iskrenim eksplozijama i implozijama, te nas potiče da se zamislimo i odemo iz kazališta ne samo zabavljeni glumačkom igrom, nego i zapitani nad prilikama života kojeg vodimo i u kojeg smo urođeni rođenjem ovdje na ovom trusnom tlu.

Boris Svrtan

